

Sygn. akt IV U 476/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2013 roku w Ś.

sprawy z odwołania **I. K.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 27 września 2012 roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona I. K. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 27 września 2012 roku znak (...). (...) wskazując, iż jest ono dla niej krzywdzące. Ubezpieczona podniosła, że od kilku lat choruje – występują u niej objawy schizofrenii jej stan zdrowia ciągle pogarsza się i poważnie utrudnia samodzielne funkcjonowanie, żądając zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez ustalenie, że jest osobą o znacznym stopniu niepełnosprawności.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. – dalej (...)

wniósł o oddalenie odwołania wskazując, iż stopień naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonej nie daje podstaw do zaliczenia jej do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 maja 2012 roku (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. decyzją nr (...). (...)(...) zaliczył I. K. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Orzeczenie wydano do dnia 31 maja 2015 r.

Od powyższego orzeczenia, ubezpieczona odwołała się podnosząc, że choroba psychiczna na którą cierpi postępuje z roku na rok oraz przyczynia się do tego, iż nie potrafi samodzielnie radzić sobie z codziennymi czynnościami, wymaga opieki co uzasadnia zaliczenie jej do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., orzeczeniem z dnia 27 września 2012 roku, znak (...). (...), utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (...) do Orzekania do spraw Niepełnosprawności w Ś. uznając je w świetle dokonanej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej oraz w oparciu o dokumentację medyczną za uzasadnione w zakresie przyjętej kwalifikacji stopnia niepełnosprawności.

Od orzeczenia (...) z dnia 27 września 2012 roku ubezpieczona odwołała się.

dowód:

orzeczenie (...) w Ś. z 24.05.2012 r. i (...) z 27.09.2012 r. w aktach (...) w załączeniu.

Biegli lekarze psycholog i psychiatra rozpoznali u ubezpieczonej chorobę afektywną dwubiegunową- epizod umiarkowanej depresji. Stwierdzili ponadto, że powódka jest całkowicie niezdolna do pracy w normalnych warunkach zatrudnienia i wymaga częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych z powodu utrzymujących się zaburzeń nastroju w przebiegu stwierdzonej choroby, jednakże ich nasilenie nie powoduje u badanej niezdolności do samodzielnej egzystencji. Ubezpieczona wymaga wsparcia jednak według dostępnych informacji obecnie choroba nie powoduje takiego ograniczenia w jej funkcjonowaniu, aby wymagała ona z tego powodu stałej, długotrwałej pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w zakresie samoobsługi, poruszania się czy komunikacji. Orzeczenie (...) we W. biegli uważają za prawidłowe.

dowód:

opinia psychiatryczno-psychologiczna k 19-20

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie należało oddalić.

Przepis art. 4 Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2008 roku, Nr 14, poz. 92 z późn. zm.) stanowi, że:

- 1) ust. 1 - **do znacznego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji;
- 2) ust. 2 - do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;
- 3) ust. 3 - do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W niniejszej sprawie w zasadzie bezspornym było, że ubezpieczona od wielu lat leczy się psychiatrycznie.

Sporne pozostawało czy choroba, na którą cierpi ubezpieczona uzasadnia zaliczenie jej do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności co wymagało wiadomości specjalnych. Wszyscy lekarze badający powódkę (w (...), (...) i dwaj biegli sądowi) zgodnie orzekli, że brak podstaw do zaliczenia ubezpieczonej do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności. Mimo pouczenia, powódka w określonym 14 dniowym terminie nie wniosła zastrzeżeń do opinii. Sąd przyjął więc, że zgadza się z ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii.

Sąd opinie wskazanych biegłych uznał za logiczne i wyczerpujące. Sporządzone one zostały przez osoby o bardzo wysokich kwalifikacjach, posiadające fachową wiedzę. Biegli dokładnie wskazali i wyjaśnili w uzasadnieniu swoich opinii przesłanki, które doprowadziły ich do przedstawionych konkluzji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ §2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.